

Sygn. akt I C 1822/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 27 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód (...)1 (...)z/s w W.

pozwany **D. D.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 197,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z./

1. (...)

27.01.2016r.

Sygn. akt I C 1822/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)1 (...)z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew przeciwko pozwanemu D. D.domagając się zasądzenia kwoty 797,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa podniosła, iż zobowiązanie pozwanego wynikało z umowy łączącej pozwanego z (...)(...) Spółka z.o.o. , której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym dostępu do internetu. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 01.10.2012r. strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanego. Na kwotę dochodzoną pozvem składa się suma 667,51 złotych stanowiąca nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne, kwota 28,39 złotych stanowiąca odsetki ustawowe naliczone przez pierwotnego wierzyciela liczone od dnia następnego po dniu wymagalności każdej z faktur do dnia 21.08.2012., kwota 101.53 złotych stanowiąca skapitalizowane odsetki ustawowe liczone od należności głównej od dnia 22.08.2012r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

W dniu 31 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z pozvem.

Pozwany D. D. wniósł sprzeciw do nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa oraz wskazując, iż roszczenie strony powodowej jest przedawnione.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2014r. sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Oleśnicy.

W odpowiedzi na pozew pozwany D. D., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz wskazał, iż w jego ocenie nie doszło do skutecznego przelewu wierzytelności. Ponadto pozwany zakwestionował zasadność wystawienia noty obciążeniowej, tj. podstawy jej wystawienia oraz uzasadnienia wskazanej tam kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jak wynika z akt sprawy strona powodowa celem wykazania swojego roszczenia przedłożyła następujące dokumenty:

- kserokopię umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012r.;
- kserokopię porozumienia z dnia 01 października 2012r.;
- kserokopię załącznika do protokołu przekazania wierzytelności z dnia 05 października 2012r. objętych porozumieniem z dnia 01 października 2012r.;
- fakturę Vat nr (...);
- notę obciążeniową nr (...);
- kserokopię umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 18.07.2013r.;
- wezwanie do zapłaty.

Dowód:

- kserokopię umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012r. k-43;
- kserokopię porozumienia z dnia 01 października 2012r. k-43;
- kserokopię załącznika do protokołu przekazania wierzytelności z dnia 05 października 2012r. objętych porozumieniem z dnia 01 października 2012r. k-46;
- fakturę Vat nr (...) k-50 i k-66-69;
- notę obciążeniową nr (...) k-51;
- kserokopię umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 18.07.2013r. k-52
- wezwanie do zapłaty k-56.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle ustaleń poczynionych wyżej, a wynikających w całości z dołączonych do akt dokumentów, należy stwierdzić, że strona powodowa – na której zgodnie z art. 6 kc spoczywał ciężar dowodu, nie wykazała okoliczności uzasadniających uwzględnienie żądania.

Strona powodowa nie udowodniła okoliczności, iż nabyła wierzytelność wobec pozwanego D. D. przysługującą jego pierwotnemu wierzycielowi. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinna wykazać podstawę

(źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, podniósł także zarzut, iż strona pozwana nie wykazała, aby skutecznie doszło do przelewu wierzytelności.

Sąd podzielił stanowisko pozwanego w tym zakresie.

Jak wynika z akt sprawy strona powodowa, celem wykazania swojego roszczenia przedłożyła następujące dokumenty:

-kserokopię umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012r.;

-kserokopię porozumienia z dnia 01 października 2012r.;

-kserokopię załącznika do protokołu przekazania wierzytelności z dnia 05 października 2012r. objętych porozumieniem z dnia 01 października 2012r.;

-fakturę Vat nr (...);

-notę obciążeniową nr (...);

-kserokopię umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 18.07.2013r.;

-wezwanie do zapłaty.

Oceniając przedstawione dowody wskazać należy, iż w myśl regulacji procesowej należy wyróżnić dwie kategorie dowodów z dokumentów: dokument urzędowy, sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ władzy publicznej w zakresie jego kompetencji, a także dokument prywatny, zawierający oświadczenie woli osoby, która go podpisała (art. 244 i 245 k.p.c.). Odmierna jest formalna moc dowodowa owych środków: dokument urzędowy stanowi dowód na to, co zostało w nim poświadczane, zaś dokument prywatny potwierdza jedynie fakt złożenia oświadczenia woli o przytoczonej w nim treści. Nie może budzić wątpliwości, że walor dokumentu prywatnego posiada jedynie taki pisemny nośnik informacji, który został opatrzony podpisem osoby, której oświadczenie woli zostało w nim zawarte. Dokument prywatny nie może bowiem istnieć bez podpisu (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 02 kwietnia 2008, III CSK 299/07). Należy również podnieść, iż w myśl regulacji z art. 129 paragraf 2 k.p.c. dokumentem jest wyłącznie jego oryginał lub kopia, poświadczona za zgodność z oryginałem przez notariusza lub występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Moc dokumentu nie ma zatem nie poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2007r., II CSK 401/06, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2009, II CSK 71/09). W judykaturze przyjmuje się przy tym, że w sytuacji, w której pismo nie może zostać z punktu widzenia prawa procesowego zakwalifikowane jako dokument (brak podpisu na dokumencie, nie poświadczona kserokopia za zgodność z oryginałem), jako niedopuszczalne jawi się przeprowadzenie z niego dowodu w sprawie na podstawie art. 308 k.p.c., jako z innego nośnika informacji, albowiem stanowiłoby to de facto obejście przepisów o formie dowodu z dokumentu (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2007r., II CSK 401/06, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 06 listopada 2002r., I CKN 1280/00).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpoznawanej sprawy zauważyć należy, iż przedstawione przez stronę powodową dokumenty (w potocznym tego słowa znaczeniu) nie stanowią dokumentów w rozumieniu prawa procesowego. Wobec powyższego nie można było zakwalifikować przedłożonych do akt pism jako dowodów w sprawie, a tym samym nie było podstaw do poczynienia z nich jakichkolwiek ustaleń faktycznych.

Przedłożone przez stronę powodową kserokopie dokumentów nie zostały poświadczane za zgodność z oryginałami przez pełnomocnika strony powodowej, nie stanowiły one zatem dowodów z dokumentów, a wśród nich umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, załącznik do protokołu przekazania wierzytelności z dnia 05.10.2012r., umowa ramowa przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012r. Podkreślenia wymaga, iż niepoświadczona podpisem strony kserokopia stanowi odpis (jako odwzorowanie oryginału), jednak poświadczona jej zgodności z takim oryginałem mieści w sobie jednocześnie oświadczenie strony o istnieniu dokumentu o treści i formie

odwzorowanej kserokopią . Zwykła odbitka ksero ((niepotwierdzona, niestanowiąca dokumentu) nie może zastąpić dokumentu , na bazie którego powstała.

Strona powodowa występując z niniejszym powództwem zobligowana była do wykazania istnienia swojej legitymacji procesowej, a zatem faktu skutecznego nabycia wierzytelności, czego w niniejszym procesie nie uczyniła. Podkreślenia jeszcze wymaga, iż Sąd zobowiązany jest oceniać istnienie legitymacji procesowej z urzędu orzekając co do istoty sprawy.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał zatem, że zgłoszone w pozwie żądanie nie zostało należycie udowodnione. Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art.98 k.p.c. , zasadzając od strony powodowej na rzecz pozwanego koszty procesu, na które składa się opłata skarbową od pełnomocnictwa-17 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych-180 złotych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.